

پیام تبریک

به همت محترم رهبری انجمن حقوقدانان افغان در اروپا!

اطلاعیه مورخ 16 اکتوبر سال جاری شمارا به مناسبت برگزاری سومین کنفرانس علمی – مسلکی انجمن در کشور هالند دریافت داشتم. در برابر این لطف شما مراتب سپاس خود را ابراز میدارم.

من از دیر باز بدینسو به کارهای علمی و فعالیت های سیاسی انجمن آشنایی دارم. مساعی شما در جهت دفاع از عدالت اجتماعی بر پایه تطبیق قانون در کشور جنگ زده ما که در نتیجه تسلط فرهنگ استعماری، تمام ارزشهای اخلاقی و انسانی در آن زیر پا شده و قانون چون بازیچه ای در اختیار رهبران دست نشانده قرار دارد، اعمال سیاست مبتنی بر تبعیض و ستم و خشونت بی سابقه در برابر زنان، تمام اقشار و طبقات جامعه را به ستوه آورده و به فرار از کشور وادار ساخته است، سزاوار تقدیر و ستایش است. تلاشهای انساندوستانه شما در حمایت از مهاجران، به خصوص مهاجران هموطن به مثابه ادای یک وجیبه ملی میتواند ارزیابی شود.

موضوعاتی که برای ارزیابی در سومین کنفرانس وسیع انتخاب گردیده، هریک در شرایط کنونی از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده، بازگوکننده آن است که این همایش در یک سطح بلند برگزار میگردد. مقابله با بحران مشروعیت و ضرورت تغییر در قانون اساسی دو معضله بهم پیوسته ای است که نمیتوان اولی را بدون تحقق دومی از میان برد. گمان نمیکنم در جهان کشوری مانند افغانستان دچار این همه سردرگمی و بلا تکلیفی از لحاظ قانونی باشد. اساسا سازمان دهندگان خارجی رژیم کنونی افغانستان که بدون قایل شدن به حد اقل اهمیت به اراده و مطالبات مردم آنرا گردانندگی میکنند، هدفی جز رسیدن به اهداف ستراتیژیک خود ندارند. دموکراسی تیپ غربی و آزادی بیان (که بدون تردید یک دست آورد است)، به مثابه وسیله تسکین و اطفای نایره خشم و غضب توده ها مورد استفاده قرار میگیرد و هیچ تأثیری در بهبود امور، ختم جنگ و آدمکشی، کاستن از فساد دهشت انگیز مالی ادارات دولتی و تأمین حاکمیت قانون ندارد.

هدف گردانندگان این وضع نابسامان این است که طالبان را با جنگ سازمان یافته در یک موقف بلندتر از دولت قرار بدهند و آنگاه با تأمین نوعی مصالحه بین دولت و طالبان آنها را بر ارگانه‌های کلیدی دولت مسلط سازند و بقایای طالبان را با تغییر نام زیر درفش سیاه داعش چون نیرویی «جنگجو و تروریست» به صفت مخالفان دولتی که «طالبان صلحجو» در ترکیب آن قرار گرفته اند، به میدان بکشند و آنگاه به بهانه سرکوب داعش آتش جنگ را همچنان در افغانستان شعله ور نگاهداشته، تا رسیدن به اهداف درازمدت خود کشور ما را به مرکز تربیه و صدور تروریستان به کشورهای همسایه و در عین حال به منبع تولید مواد مخدر و نرکو بیزنس مبدل کنند.

یکی از موضوعات مهمی که در اجندای کنفرانس گنجایده شده، مسئله تأمین «صلح عادلانه قانون محور» در افغانستان است. این یک مسئله حیاتی است. زیرا اگر مصالحه با طرفهای درگیر که هیچگونه ارزشی به معیارهای قانونی و حقوق انسان قایل نیستند، بر اساس جورآمد و معامله، در خارج از چوکات قانون صورت بگیرد، نه تنها برای ختم غائله افغانستان مؤثر واقع نمیشود، بلکه به حاکمیت قانون صدمه میزند و ضوابط کنترل آنها را از اختیار دولت بیرون میکشد.

طوری که در عمل دیده می شود، فعالیت های صلح جویانه دولت افغانستان در پرده ای از ابهام و دوراز نظر ارگانه‌های ذیربط و پنهان از نظر مردم صورت گرفته، علاوه بردادن مصونیت مطلق قضایی به قاتلان دیروزی مردم، امتیازات فوق العاده مالی از خزانه دولت در اختیار آنان قرار داده شده، در امر خلع سلاح کردن افراد جنگ جوی مسلح وابسته به ایشان مسامحه و مدارا صورت میگیرد.

من باورمندم اشتراک کنندگان دانشمند این کنفرانس علمی که یک عده شانرا از نزدیک میشناسم و با عده ای دیگر غیابی معرفت دارم، مسایل نهایت مهم مطرح در آجندارا با صلاحیت کامل مورد بحث و ارزیابی قرار داده، با در نظر داشت مصالح علیای کشور، راه های برون رفت از وضع دشوار و طاقت فرسای کنونی را پیشنهاد خواهند کرد و درین راستا وجبیه ملی و وطنی خویش را در برابر ملت کبیر افغانستان ادا خواهند نمود.

با تقدیم درود و سپاس به گردانندگان این همایش، برگزاری موفقانه کنفرانس علمی – مسلکی انجمن حقوقدانان افغان در اروپا را آرزومندم.

با احترامات فایقه

دوکتور علوم در حقوق - پروفیسور

سید عبدالحکیم شرعی جوزجانی

ستاگهولم، سویدن

04.11.2016